

Per är kärleken – och mycket mer!

När Therese och Per möttes kände båda att det fanns flera skäl till att de träffades just där, just då. På 1:ans busshållplats på Stureplan. Det var aldrig någon tvekan om att de skulle bli ett. De hör ihop och blir hela med varandra. Själsfränder, med något att uträta tillsammans.

TEXT: MADELEINE WALLE FOTO: ALEXANDER DONKA

Tänk dig att kärleken slår ner som en bomb, mitt på busshållplatsen en varm sommarkväll i juni. Det låter som baksidestexten på en roman. Men kan hända även i verkligheten!

Therese Appelqvist är en go och glad Göteborgstjej. 2010 var hon i Stockholm för att hålla en workshop i ledarskap. Och när den långa arbetsdagen blivit kväll, tog hon sin väska och drog iväg mot Stureplan för att ta bussen hem till en god vän där hon skulle sova över.

Vid hållplatsen stod Per, mannen som skulle komma att förändra hennes liv.

Fortfarande, efter två år, känner hon stor tacksamhet. Att hon fick vara med om detta som hon beskriver som "outstanding", den totala kärleken som från första sekunden var så häftig.

Therese, vad var det som hände?

– Jag såg en man som stod och väntade där på busshållplatsen, han utstrålade en härlig energi och jag frågade honom: "Är det här 1:an går?". På en sekund hade vi börjat prata och skämta som om det var den naturliga saken i världen. Han skojade och frågade om jag skulle med Finlandsfärjan och när bussen kom fortsatte vi prata. Som de businesspersoner vi båda är, bytte vi visitkort.

– Det var ett möte på tre minuter. Men det var då jag träffade min själsfrände eller tvilling-själ, vilket du vill.

Vad hände sen?

– Jag hörde mig själv säga till honom att jag jättegärna ville att vi skulle ses. Sånt gör jag aldrig! Men den här gången var det som en explosion – fast det var ändå lugnt och utan oro. Bara självklart på något sätt, en varm och kärleksfull känsla. Och efter ett par dagar senare träffades vi igen. Sedan dess har vi varit ett par!

Hur reagerade omgivningen på att det gick så fort?

– Det är det som är så fantastiskt. Vi har båda barn sedan tidigare och alla tyckte om varandra direkt, det var helt otroligt! Per kom och hämtade mig, sen körde vi till Gotland där han har sommarhus och jag träffade hans mamma och hans två barn. Och sen for vi till Kalmar och Per fick träffa min mamma. Vi for runt i hans Cadillac från 1965, en riktig "raggarbil" med sufflett och zebraklädsel.

– Jag kan väl erkänna att när han kom åkandes i den utmanades jag. Då fick jag omvärdera en av mina gamla, djupt rotade fördomar.

Hoppсан. Vilken då?

– Jag är uppvuxen i ett litet samhälle där det fanns gott om raggare. Det var killar med långt hår som jämt pillade med sina bilar och inte gjorde sådant som vi andra gjorde. Den bilden har jag burit med mig hela livet. Men så kom Per åkande i sin "raggarbil" – och han var så vacker! Sen dröjde det inte länge innan vi flyttade ihop.

Var ni så säkra på att ni var rätt för varandra?

– Det var en total övertygelse! Vi kunde inte se något annat. Vi ställde inte ens frågan, och det gjorde ingen annan heller. Inte ens min pappa, och det gjorde han faktiskt första gången jag gifte mig.

Ni gifte er 2011, Per och du?

– Ja, den 30 juli ifjol på en strand på Got-

land. Det var en molnig dag men just som det var dags för vigsel sprack det upp och solen sken över oss och den härlige vigselförrätaren som spelade dragspel. Där stod vi två med alla vackra människor, familj och vänner, omkring oss. Per och jag var vitklädda, i övrigt var temat på bröllopet lila. Vi gillar lila båda två!

Vad är det som gör er till själsfränder?

– Först sättet vi träffades på. Det var inte alls meningen att Per skulle åka med ettans buss den där julikvällen. Han hade tänkt ta en annan buss direkt hem från ett kundmöte, men fick plötsligt för sig att gå en bit och sedan stanna vid den här hållplatsen där jag dök upp. Det var meningen!

– Sen har allt stämt så bra. Vi var båda singlar, hade lika långa förhållanden bakom oss, hade varit ensamma ungefär lika länge. Men det största är nog att jag är fullt ut mig själv tillsammans med Per. Det är en kärlek fri från krav. Så villkorlös, ömsesidig, fri och ren – ja, den är självklar.

Hade du drömt om att träffa din själsfrände?

– Alla söker väl den stora kärleken. Och jag hade faktiskt förberett mig för den precis innan jag mötte Per. Jag hade jobbat på att börja tycka om mig själv på riktigt, jag hade gjort upp med mig själv. Jag var klar, mottaglig för det som kunde hända. Redo att se kärleken.

På vilket sätt är ni varandras spegelbilder?

– Det är en perfekt matchning. Vi drar fram varandras goda sidor, lyfter varandras idéer för att sedan ta dem ett steg vidare. Vi kan förlösa varandras kreativitet på ett underbart sätt och båda ser vi bara möjligheter. Så är det även i vardagslivet, det är mycket expansion i vårt förhållande. Vi har båda inställningen att man ska klaga så lite som möjligt, då blir det en positiv spiral.

– Och så läser vi varandras tankar, vi behöver inte prata så mycket för vi vet ändå vad den andre tycker och tänker.

Hur löste ni allt det praktiska när ni blev ett par?

– Ja, när vi träffades hade vi två lägenheter i två olika städer, sommarhus, två olika jobb och tre barn. Men vi kände så starkt att vi hörde ihop, att vi ville skapa ett liv och leva tillsammans. Idag bor vi både i Göteborg – där min son Samuel finns – och på Gärdet i Stockholm med Pers barn Ebba och John. Vi har kvar Pers sommarhus på Gotland. Men idag är vi inte två familjer utan en bonusfamilj. Och Per har slutat som VD i rekryteringsbranschen, idag arbetar vi tillsammans i aktiebolaget Authentic AB som vi startade ifjol. Vi kände att vi ville tillbringa all tid tillsammans!

Vad jobbar ni med?

– Vi arbetar med autentiska ledarprogram, hjälper dem som arbetar som chefer med frågor om vad som är viktigt, hur man vill jobba, och för vem. Det handlar mycket om "inifrånstyrning" om att våga vara sig själv, att förstå och hantera sig själv och ta eget ansvar. Då kan man lättare inge förtroende och leda både dig själv och andra.

– Per och jag är inte bara kärlek, vi har hela tiden känt att vi har en gemensam uppgift att utföra och det är detta vi gör via vårt arbete idag. Vi vill hjälpa människor att vara helt autentiska, vara sig själva. Folk blir så vackra då!

Har mötet med din själsfrände gjort dig till en lyckligare person?

– Jag är gladare och lugnare, det är mycket mindre spänningar i mitt liv nu än tidigare. Förr tänkte jag mycket mer på vad folk omkring mig tyckte. Men med Per hände något, han höjde nivån och jag blommade ut. Får ni ofta höra att ni ser ut att höra ihop?

– Pers mormor som är 90 år tycker att vi är som syskon, och jag tror att det är energin vi utstrålar. Vi är inte lika till utseendet, men har så kul. "Vi skrattar alltid här på Gärdet" brukar min bonusdotters kompis säga när hon hälsar på. Det tycker jag är fantastiskt. För det enkla, det är det som jag uppskattar mest. Om ni inte varit singel när ni möttes, hade det ändå blivit ni två?

– Ja, om jag fått utvecklas till den person jag är idag så hade vi det. Det var nog det som var meningen med själva mötet! Det hade inte kunnat bli på något annat sätt.

– Vår kärlek hade nog inte gått att bromsa. □

THERESE
fann sin
själsfrände

Per och Therese på busshållplatsen där de möttes i juni 2010.

Det här är Therese och Per:

Ålder: Therese, 38, Per 42.

Bor: I Göteborg och i Stockholm.

Familj: Therese son Samuel, 13, och Pers barn Ebba, 17, och John, 12.

Efternamnet Appelqvist: Therese och Per valde att ta Pers mormors efternamn vid vigseln.

Arbetar med: Ledarprogrammet Authentic Leadership.

Motto: Lev autentiskt!

Andlighet för Therese och Per: När du kommer väldigt nära det viktiga. När du kan släppa taget fullt ut, vilket behövs för att verkligen leva i nuet, känner du det andliga.